

12.3.26

החלטה (5) בעתירה 1/2026

(בעניין: המועדון הישראלי לכלבי הרים שוויצריים נ. הנהלת ההתאחדות הישראלית לכלבנות)

1. בתגובתה העלתה המשיבה טענות מן היקב ומן הגורן (א) הרחבת חזית (ב) שעמותה הינה ישות משפטית/נפרדת וחוסה תחת חוק העמותות וחוק הגנת הפרטיות (ג) ניגוד עניינים והתנהגות שאינה הולמת מצד אב ביה"ד. להלן התייחסותי:

2. באשר לטענה בדבר "הרחבת חזית"

2.1 לטענת המשיבה בתגובתה יש בתשובת העותרת משום הרחבת חזית.

2.2 גם אם אניח, לצורך החלטה זו, שטענת העותרת בתשובתה יש בה משום הרחבת חזית – והנני מותיר שאלה זו בדרוש עיון – מצאתי לאפשר לעותרת להעלות טענה זו, בכפוף לזכות התגובה שניתנה למשיבה.

2.3 זאת, מהטעם שזכות ההצבעה של חבר בעמותה – ובמקרה דנא זכות ההצבעה של העותרת באסיפות הכלליות של ההי"ל – הינה זכות יסוד, כקבוע בסעיף 21 לחוק העמותות, תש"ס-1980 (להלן "החוק") ומשזכות יסוד זו נשללה מהעותרת מכח הוראת הרישא לסעיף 12(א) לתקנון ההי"ל (להלן "התקנון").

2.4 מעבר לשאלה העקרונית האם התקנון יכול בכלל לשלול מחבר מן המניין את זכות היסוד לבחור, עולה בעתירה זו השאלה באילו מקרים ניתן לשלול זכות יסוד זו והאם החלטת השלילה הינה החלטה סבירה בנסיבות העניין ובמיוחד האם החלטת השלילה התקבלה באופן שוויוני או באופן סלקטיבי ביחס לחבר מסויים.

2.5 ההפניה בתגובת המשיבה לתקנה 18 (א) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 אינה רלוונטית, יען כי סעיף 85א לתקנון קובע ברחל ביתך הקטנה "בית הדין פטור מכללי הראיות וסדרי הדין ויפעול בדרך הנראית לו לקיום הליך יעיל".

2.6 למשיבה ניתנה אפשרות להגיב בתגובתה לטענה בדבר האכיפה הסלקטיבית, שנטענה ע"י העותרת בתשובתה והיא התייחסה לטענה זו לגופה.

2.7 יצויין לעניין זה שהלכה פסוקה מקדמת דנא שבעלי הדין יכולים ע"י ניהול משפט בפסים שונים מאלה שנקבעו בכתבי ההטענות. ולגרום לתיקון כתבי הטענות ע"י התנהגותם זו ואם עשו כן לא יהיה להם פתחון פה לטעון שביהמ"ש חייב היה להגביל את עצמו למה שנאמר בכתבי הטענות (ראה, ע"א 398/75 פד"י (1) 604, 607 ר"ז).

2.8 בתגובתה טענה המשיבה שהחובות שבסעיף 10 (ב) לתקנון בוטלו ע"י המשיבה עוד בשנת 2018 וכי עקב טעות סופר הסעיף עדיין מופיע בתקנון. ברם, אין לביה"ד אלא מה שבפניו והמשיבה לא טרחה לצרף לתגובתה כל אסמכתא לטיעון הנ"ל, בעוד שהסעיף ממשיך להופיע בתקנון עד עצם היום הזה.

2.9 מאידך, הנטען בסעיף 21 לתגובת המשיבה, באשר לאי עמידת העותרת היא עצמה, בהוראת סעיף 10(ב) לתקנון, הינה טענה שמן הראוי לדון בה וביה"ד ידון בה לאחר קבלת התייחסות העותרת.

3. באשר לטענה שעמותה הינה ישות משפטית נפרד

3.1 כל הטענות שנטענו בתגובה, שעמותה הינה ישות משפטית נפרדת ושהדרישה מעמותה חברה לדון לעמותת אם כמוה כהרמת מסך, אינן רלוונטיות ולא היה מקום להעלותן, ככל שסעיף 10(ב) לתקנון עדיין בתוקף.

3.2 אם המשיבה סבורה היתה שסעיף 10(ב) לתקנון יש בו משום "הרמת מסך", ו/או "פגיעה בפרטיות" שומה היה עליה לפעול כדי שהאסיפה הכללית תחליט על ביטול הסעיף האמור ולא להסתפק בהימנעות מאכיפתו, כנטען בסעיף 20 לתגובה, ככל שיש לה בכלל סמכות להימנע מאכיפת הוראות התקנון.

4. באשר לטענה בדבר ניגוד עניינים והתנהגות לא הולמת מצד הח"מ.

4.1 כבר בפתח הדברים יודגש שהטענה אינה מחזיקה מים ואינה אלא ניסיון נואל לפגוע בח"מ רק מחמת זאת שהח"מ עומד על קיום הוראות התקנון ומבקש למנוע משוא פנים, שחיתות ושימוש לרעה בשררה. ניקיון הכפיים הינו עיקרון העל המנחה את הח"מ בכל החלטותיו וכל הטענות הפוגעניות שנטענו כנגד הח"מ לא ירפו את ידיו של הח"מ ולא יגרמו לו לסטות מהעקרון הנ"ל.

4.2 הטענה בדבר ניגוד העניינים, לנוכח העובדה שהח"מ פנה בעבר לועדת הגידול המדעית שבה חברה יו"ר העמותה העותרת משוללת הן בסיס משפטי והן בסיס עובדתי ומוטב לה אלמלא נטענה כלל.

4.3 לא זו בלבד שיו"ר העותרת אינה צד, היא עצמה, בעתירה, שהוגשה ע"י מועדון חבר בהתאחדות-, באשר לזכות ההצבעה שלו באסיפה הכללית - ואין, אפוא, כל רלוונטיות לכך שהיא עצמה חברה בועדת הגידול המדעית מתוקף תפקידה כמנהלת ספר הגידול-אלא שפנייתי לועדת הגידול המדעית וההחלטה שניתנה בה היו מספר חודשים לפני הגשת עתירת העותרת.

4.4 זאת ועוד, הנני חוזר על החלטתי בעתירה 3/2025 (החלטה מס' 4) - החלטה המתייחסת לבקשה שאפסול את עצמי ומפנה לאמור שם בסעיפים 4.2 עד 4.4.

4.5 מכאן, שהטענה שיש לי עניין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו (שנתענה בסעיף 24 לתגובה) הינה טענה הזויה המשוללת כל יסוד ומוטב לה אלמלא נטענה, כמו גם הטענה (שבסעיף 25 לתגובה) לפיה כללי האתיקה של לשכת עוה"ד מונעים מעו"ד לייצג לקוח אם קיים חשש שלא יוכל למלא את תפקידו בשל עניין אישי שלו. נשגב מבינתי הקשר בין כללי האתיקה הנ"ל לבין החלטות ביה"ד.

4.6 באשר לטענת המשיבה (בסעיפים 26 ו-27 לתגובה) – ראה העובדות לאישורן המפורטות בהמשך.

4.7 הנטען בסעיף 28 לתגובה משולל כל יסוד ונוגד את העובדות. מאז שמזכירת ההי"ל- המשמשת גם כמזכירת ביה"ד- נבחרה לתפקיד אין הח"מ מעביר לה את ההחלטות בכתב יד, יען כי לטענתה היא אינה מסוגלת לקרוא את כתב היד. לפיכך, מאז שהיא נבחרה, על הח"מ לדאוג שההחלטות תוקלדנה בטרם יועברו למזכירה והדברים לא אמורים במקרה דנא בלבד, אלא בכל העתירות שנדונו בפני הח"מ מאז כניסתה של מזכירה ביה"ד לתפקיד. התשובה לטענה הנוספת, לפיה לא מוכרת בתקנון סמכות לערב מי שאינו דיין ו/או שלא משמש כמזכיר ביה"ד במידע השמור לביה"ד בלבד הינה שעל הנהלת ההי"ל היה לדאוג ולוודא שמזכירת ביה"ד תצליח לקרוא את כתב ידו של הח"מ-כפי שרבים אחרים מסוגלים, ושלא לפטור את עצמה מחובתה באמתלה זו.

4.8 לנוכח כל האמור אין שחר לנטען בסעיפים 29 עד 32 לתגובה והוספת המילים "עם כל הזהירות" לא הופכת טענות אלו לטענות מבוססות בעלות משקל כלשהו ודינן להידחות מכל וכל.

5. באשר לנטען בסעיף 34 לתגובה יודגש שהמדובר הוא בטענה שהיא בגדר מדרון חלקלק, שיש בה כדי לערער את הלגיטימיות של הנהלת ההי"ל (המתפטרת) וכתקדים שיש בו כדי לפגוע פגיעה אנושה בעמותה, משלא זו בלבד שסעיף 86 לתקנון קובע שהחלטות ביה"ד מחייבות את ההי"ל, אלא שאם המשיבה לא תקיים את החלטות ביה"ד – גם אם הן לא לרוחה – אזי מדוע שחברי ההי"ל והחברים שלהם יקיימו את החלטות ביה"ד?! ויהא בכך משום פגיעה אנושה במטרותיה, תפקידיה, כמו גם בעצם קיומה של ההתאחדות. **על הנהלת ההי"ל לקיים את כל החלטות בית הדין!**

6. באשר לטענות המשיבה (בסעיפים 26 ו-27 לתגובה), מן הראוי להביא את כל העובדות ולא רק באופן סלקטיבי, כדלהלן:

6.1 החלטות ביה"ד בתיק דנא, כמו גם בתיקים אחרים, כללו הוראה למזכירת ביה"ד לדאוג להעלאת ההחלטות לאתר ההי"ל. ברם, מזכירת ביה"ד לא טרחה, משום מה, להעלות החלטות כלשהן שניתנו בתיק זה והגם שביה"ד הורה לה, כאמור, לעשות כן. משכך פנה הח"מ למזכירת ביה"ד כדי שתפעל בהתאם להחלטות, לשם העלאת החלטות לאתר. אלא שמי ששלח לח"מ את "תשובת המזכירה" לפני לא היתה מזכירת ביה"ד אלא ד"ר ג'רסי והמזכירה רק היתה מכותבת – תוך התערבות שלא כדין בהתנהלות ביה"ד ובהחלטותיו.

6.2 בתשובה נטען שלאור המצב אין ביכולתה של המזכירה לטפל בנושא, הגם שאפילו החלטות שנתנו עוד בטרם פרוץ "מלחמת שאגת הארי" לא הועלו לאתר ללא כל הצדקה.

6.3 אלא שד"ר גירסי לא הסתפק בשליחת "תשובת המזכירה" והוא פנה לח"מ באופן מביש, משולל כל יסוד ופוגעני וטען שהח"מ דואג שהדיינים יתפטרו ו-"עכשיו הוא גם רוצה לנהל את אתר ההתאחדות.

6.4 לא זו בלבד שהח"מ לא פעל להתפטרות הדיינים, אלא שמי שגרם לפיטוריהם, באופן בלתי חוקי בעליל, זו האסיפה הכללית- והגם שפיטורי הדיינים לא נכללו בסדר היום שלה- והנהלת ההי"ל אפשרה התנהלות בלתי חוקית זו ולא מנעה אותה.

6.5 יתרה מכך, לא זו בלבד שעל מזכירת ביה"ד שהיא גם מזכירת ההי"ל – היה לפעול בהתאם להחלטות ביה"ד ולהעלות את ההחלטות לאתר ההי"ל, אלא ששומה היה על ד"ר גירסי – כחבר בהנהלת ההי"ל – לדאוג לכך שההחלטות תפורסמנה באתר ההי"ל, כאמור בסעיף 90 לתקנון – גם אם החלטה זו או אחרת אינה לרוחו – אלא, שלמצער, ד"ר גירסי מצא דווקא להתנגח בח"מ ולתקוף אותו, תוך פגיעה בשמו הטוב, במקום לפעול כנדרש מסגן יו"ר ההי"ל, לשם קיום הוראת הסעיף הנ"ל.

6.6 עוד יצויין לעניין זה שהעותרת פנתה לביה"ד בטענה שמזכירת ביה"ד, מסרבת לפרסם את ההחלטות שניתנו בתיק דנא באתר ההי"ל וביקשה את התערבות (עזרת) ביה"ד מול המזכירה ו/או מול הנהלת ההי"ל (המשיבה).

6.7 אכן על טענותיו של ד"ר גירסי לפיהן הח"מ דאג להתפטרות הדיינים ושהח"מ רוצה לנהל את אתר ההי"ל, כמו גם טענות נוספות שהעלה, השיב הח"מ שהנטען אינו נכון ושהמדובר הוא בקשקוש בלבד וכי ד"ר גירסי לא מכיר את העובדות.

6.8 יחד עם זאת יצויין, בנימה אישית, שראיתי את פנייתו של ד"ר גירסי כפניה בין 2 ידידים, לנוכח החברות ארוכות השנים שבינינו (שאני מקוה שתימשך חרף חילוקי הדעות) וההתבטאות שלי היתה בהתאם-בין ידידים- ולא התבטאות פורמלית רשמית במסגרת תפקידי כאבה"ד.

7. סוף דבר

7.1 לנוכח כל הנטען לעיל אין כל ממש בתגובת המשיבה ודינה להידחות.

7.2 עם זאת, הנני מורה לעותרת להתייחס לטענת המשיבה לפיה היא פוסלת במומה היא משהיא עצמה לא עמדה בדרישות סעיף 10(ב) לתקנון.

7.3 מזכירת ביה"ד תעלה את ההחלטה כמו גם את שאר ההחלטות שניתנו בתיק זה לאתר ההי"ל והנהלת ההי"ל תפעל לשם ביצוע הוראת סעיף 90 לתקנון.

7.4 שימת לב הנהלת ההי"ל גם להוראת סעיף 88 לתקנון לפיהן החלטות ביה"ד מחייבות את בעלי הדין, כמו גם את ההי"ל (גם אם אינן מוצאות חן בעיניי מי מהם).

7.5 הוראות התקנון הן הוראות המחייבות בראש ובראשונה את הנהלת ההי"ל (לרבות הוראות סעיף 12(א) לתקנון) ועל הנהלת ההי"ל לפעול בהתאם לקבוע בתקנון וע"פ האמור בפסיקת בית הדין.

7.6 יודגש שאי – קיום ההחלטות ע"י הנהלת ההי"ל משמעותה אינה אלא פגיעה בהתאחדות, במטרותיה ובמחויבותיה כלפי חבריה ותשמש כתקדים לכל חבר בהתאחדות, ולחבר בארגון חבר שלא לקיים את החלטות ביה"ד, על כל המשתמע מכך ו/או שלא לקיים את הוראות התקנון.

7.7 לסיום, מאחר והחלטה זו הינה החלטתי האחרונה בתפקיד כדיין וכאב ביה"ד (במשך כ-14 שנים), הנני מבקש לאחל להרכב הדיינים שיבחר לביה"ד הצלחה ומקווה שהחלטותיהם תהיינה מבוססות רק על יסוד העובדות, הדין התקנון והפסיקה ותהיינה חפות מכל לחצים שיופעלו עליהם ו/או ממחויבויות כלשהן כלפי מי מהחברים שבחרו בהם ו/או משיקולים זרים.

7.8 מזכירת ביה"ד תמציא את ההחלטה לצדדים ותפעל להעלותה לאתר ההי"ל ללא דיחוי.

ניתן היום 12.03.2026 בהיעדר הצדדים.

בנימין ה' קיסלר, עו"ד

אבה"ד